

**Parter i det nationella målet**

*Klagande:* BY

*Motpart:* Generalstaatsanwaltschaft Berlin

**Tolkningsfrågor**

- 1) Gäller principerna i EU-domstolens dom av den 6 september 2016 i målet Petruhhin (C-182/15) <sup>(1)</sup> om tillämpningen av artiklarna 18 och 21 FEUF i händelse av en begäran från ett tredjeland om utlämning av en unionsmedborgare även om den tilltalade har flyttat centrum för sina intressen till den anmodade medlemsstaten vid en tidpunkt då han ännu inte var unionsmedborgare?
- 2) Är på grundval av domstolens dom av den 6 september 2016 i målet Petruhhin (C-182/15) den hemvistmedlemsstat som underrättats om en begäran om utlämning skyldig att av det anmodande tredjelandet begära att denna ska översända akterna för en prövning av övertagandet av lagföringen?
- 3) Är den medlemsstat som av ett tredjeland anmodas utlämna en unionsmedborgare på grundval av domstolens dom av den 6 september 2016 i målet Petruhhin (C-182/15) skyldig att vägra utlämning och själv överta lagföringen, om detta är möjligt enligt medlemsstatens nationella lagstiftning?

---

<sup>(1)</sup> EU:C:2016:630.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie (Belgien) den 24 maj 2019 — Vos Aannemingen BVBA mot Belgische Staat**

**(Mål C-405/19)**

(2019/C 288/32)

*Rättegångsspråk: nederländska*

**Hänskjutande domstol**

Hof van Cassatie

**Parter i det nationella målet**

*Klagande:* Vos Aannemingen BVBA

*Motpart:* Belgische Staat

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska artikel 17 i direktiv 77/388/EEG <sup>(1)</sup> tolkas så, att när en utgift även kommer tredje man till godo — såsom är fallet när en byggherre i samband med försäljningen av lägenheter betalar reklam- och administrationskostnader och mäklararvoden som även kommer markägarna till godo — utgör detta inte hinder för att dra av hela den mervärdesskatt som hänför sig till dessa kostnader, förutsatt att det fastställs att det finns ett direkt och omedelbart samband mellan kostnaden och den skattskyldiga personens ekonomiska verksamhet och att fördelen för berörd tredje man är underordnad behoven för den skattskyldiga personens rörelse?

- 2) Gäller denna princip även om det inte rör sig om allmänna kostnader utan om kostnader som kan hänföras till specifika transaktioner i ett senare skede, oavsett om dessa är föremål för mervärdesskatt eller inte, såsom i förevarande fall å ena sidan försäljningen av lägenheterna och å andra sidan försäljningen av marken?
- 3) Påverkar den omständigheten att den skattskyldiga personen har möjlighet/rätt att delvis vältra över utgifterna på den tredje man som utgiften kommer till godo, men inte gör detta, rätten att dra av mervärdesskatten på dessa kostnader?

---

(<sup>1</sup>) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Belgien) den 24 maj 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV mot Belgische Staat**

(Mål C-407/19)

(2019/C 288/33)

Rättegångsspråk: nederländska

## Hänskjutande domstol

Raad van State

## Parter i det nationella målet

Sökande: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Svarande: Belgische Staat

## Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 49, 56, 45, 34, 35, 101 eller 102 FEUF, i förekommande fall jämförda med artikel 106.1 FEUF, tolkas så, att de utgör hinder för den lagstiftning som införts genom artikel 1 i kunglig förordning av den 5 juli 2004 om erkännande av hamnarbetare i de hamnområden som omfattas av tillämpningsområdet för lagen av den 8 juni 1972 om hamnarbete, jämförd med artikel 2 i ovannämnda förordning av den 5 juli 2004, nämligen den lagstiftning enligt vilken hamnarbetare i den mening som avses i artikel 1.1 första stycket i ovannämnda kungliga förordning av den 5 juli 2004, när de erkänns av förvaltningskommittén, vars medlemmar till lika delar utgörs av representanter för de arbetsgivarorganisationer som är företrädare i den partsammansatta underkommittén, och representanter för de arbetstagarorganisationer som är företrädare i den partsammansatta underkommittén, antingen upptas i hamnarbetarpoolen eller inte, varvid hänsyn tas till behovet av arbetskraft, samt till att det inte har fastställts någon frist för när förvaltningskommittén senast måste ha fattat sitt beslut om erkännande och att beslut om erkännande endast kan angripas genom att väcka talan vid domstol?
2. Ska artiklarna 49, 56, 45, 34, 35, 101 eller 102 FEUF, i förekommande fall jämförda med artikel 106.1 FEUF, tolkas så, att de utgör hinder för den lagstiftning som införts genom artikel 4.1 punkterna 2, 3, 6 och 8 i kunglig förordning av den 5 juli 2004, i dess lydelse enligt artikel 4.2, 4.3, 4.6 och 4.8 i den angripna kungliga förordningen av den 10 juli 2016, nämligen den lagstiftning enligt vilken det för att erkännas som hamnarbetare krävs att arbetstagaren a) har förklarats lämplig i medicinskt hänseende av det externa organ för förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder på arbetsplatsen till vilket den organisation är ansluten som i enlighet med artikel 3bis i lagen av den 8 juni 1972 om hamnarbete företräder arbetstagarna, b) har klarat de psykotekniska tester som genomförts av det organ som i enlighet med samma artikel 3bis i lagen av den 8 juni 1972 företräder arbetsgivarna, c) under tre veckor med godkänt resultat har deltagit i en förberedande utbildning om arbetsskydd och förvärvande av yrkeskompetens, och d) redan måste ha ett anställningsavtal, om arbetstagaren är en hamnarbetare som inte